

foc

1000

El patronat de la **Fundació Hervás Amezcua per a les Arts** es complau a convidar-vos el proper **diumenge 12 de desembre**, a les 19 h, a la inauguració d'aquesta exposició.

A l'acte assistirà el senyor **Joaquim Balseira Garcia**, alcalde de Gavà; el senyor **Víctor Carnero López**, tinent d'alcalde i president de l'Àrea de Benestar i Serveis a la Persona; el senyor **Josep M. Cadena**, crític d'art i el senyor **Antonio Hervás Amezcua**, president de la Fundació.

Sala d'Exposicions **Biblioteca Josep Soler Vidal**
Plaça de Jaume Balmes, s/n.
08850 Gavà · Barcelona.

Horari: Matins de dimarts a dissabte, de 10 a 14 h.
Tardes de dilluns a divendres, de 15.30 a 21 h.
Dissabte tarda, de 15.30 a 19.30 h.

Dates: Del 12 de desembre de 2010 al 31 de gener de 2011.

www.hervasamezcua.org

FUNDACIÓN

Hervás Amezcua

Ajuntament
de Gavà

foc

pintura · escultura · poesia

Actes paral·lels

Visita guiada a l'exposició

Un passeig pel món de la creativitat, de la mà dels artistes.

Dissabte 15 de gener de 2011, a les 19 h.

Música en directe

A càrrec del pianista i compositor **Xavi Pardo**.

Dissabte 15 de gener de 2011, a les 20 h.

Idea original

Fundació Hervás Amezcua per a les Arts

Comissariat

Josep M. Cadena

Coordinació

Tini Hervás

Disseny

Salvador Sàez

Impremta

Artyplan

Amb la col.laboració de:

Ajuntament de Gavà

Foc intens i creatiu

El foc ens espanta i, a la vegada, ens atrau. Davant d'una flama tenim por de cremar-nos, però ens agrada dir que el nostre cor, arribat l'enamorament, és una brasa. Sabem que amb el foc ve la destrucció i, si ens mouen idees religioses, és molt probable que ens angoixi el pensament que podem anar a l'infern per tota l'eternitat. Però a la vegada podem sentir ganes, arribada la nit màgica de Sant Joan, de saltar una foguera (ja no dic voler caminar sobre una catifa de carbons encesos) i sentir un sincer afany de renovar-nos.

Com a element bàsic que és, el foc resulta polivalent i són moltes les interpretacions que podem trobar-li, des d'una visió intensament espiritual a una altra de molt profana. I està bé que així sigui, perquè això permet que, des de diverses bandes, conflueixin en un nucli central i participatiu. És el que passa amb l'exposició que ens ocupa, convocada per l'Ajuntament de Gavà i organitzada per la Fundació Hervás Amezcua, la qual, com ha fet en anteriors anys, ha cridat diversos artistes i, després de proposar-los un tema que podien interpretar amb la màxima llibertat creativa, presenta el conjunt d'obres resultants d'aquella iniciativa.

Crec que és bo que l'administració pública, amb el concurs d'una fundació privada, estimuli la flama de la creació. Fer foc significa moure les coses intensament i no té res a veure amb atiar les dissensions. Ben al contrari; serveix perquè les individualitats —artístiques en aquest cas, però també humanes i cíviques— s'ajuntin per cremar unides, i sigui de nou realitat una frase popular que, de jove, havia sentit a casa: *un bon foc fa el bon coc*.

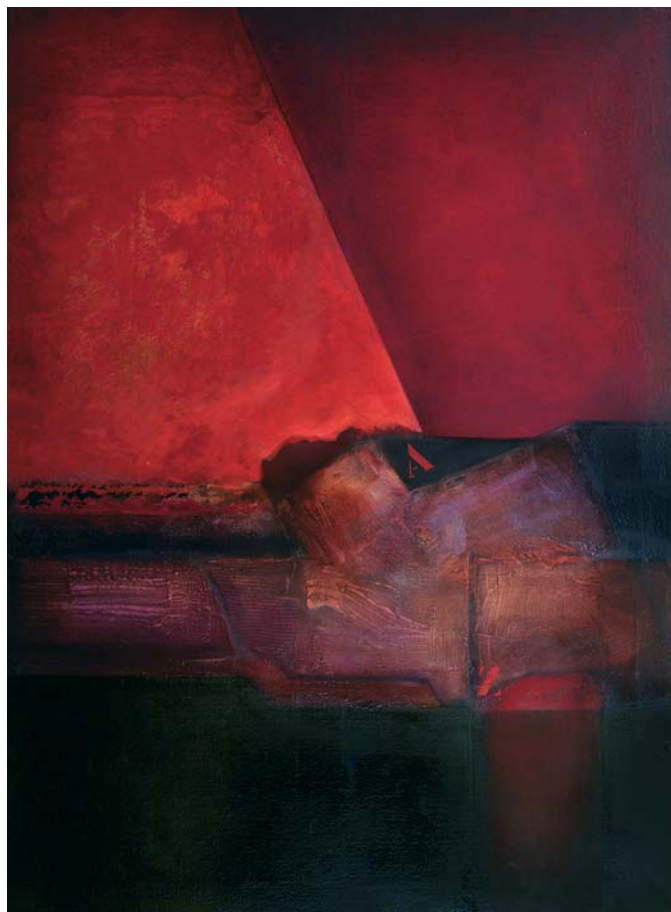
Necessitem fer foc nou, però també hem de procurar que la torxa que ens ve d'abans passi d'un mans aptes a unes altres que demostrin preparació, facultats i ganes de fer camí cap endavant. No hem de sortir del foc i caure a les brases, com també diu una expressió popular que de nen vaig aprendre. Cal la innovació, però amb la serenor de l'obra consolidada. I aquesta exposició —encesa, càlida i brillant— ho demostra.

Josep M. Cadena

Josep M. Avilés
Pintura

Quadre per a un infant · Tècnica mixta i tremps d'oli sobre bastidor · 128 x 95 cm

Teresa Costa-Gramunt
Poesia

Sargir

Sargeixo l'estrip.

No ploris.

Ja sé que cuso la carn viva.

No tinc vocació de carnisser com el qui t'ha escorxat el cos.

Tinc vocació de llevadora.

No vull que et moris, criatura, no.

Aviat baixarà la febre que et consumeix.

Tu voldries que la flama s'endugués el teu cos perdut, que el convertís en cendres.

Jo vull guanyar el teu cos.

Allunyo l'àngel de la mort del teu cos amb un fil de seda.

No dona, fil de seda és una metàfora.

Et faig mal, ja ho sé, no m'hi tinguis en compte.

D'aquí a un any, si som vius, farem una festa.

Mira la finestra: el jardí de l'hospital es ple de magnoliers amb les seves flors d'aroma intensa.

El teu cos fa olor de magnòlia.

No ploris, que em faràs tremolar i necessito les mans fermes.

Els teus ulls són com dues perles negres...

Carles Duarte

Poesia

Foc · Del llibre Terra

Luisa García Muro

Pintura

La estufa · Oli i collage sobre tela · 116 x 89 cm

Esventres l'aire,
captures la mirada,
devores àmbits,
fas esclatar la llum,
incendies les ombres.

Ens congreguen davant teu
la dansa esvelta de la flama,
l'aspre escalf de la matèria consumint-se.

Perdura el foc a les brases
i al fons de les pupil·les.

Retrobo dins dels ulls
les entranyes del món.

Antonio Hervás Amezcua

Pintura

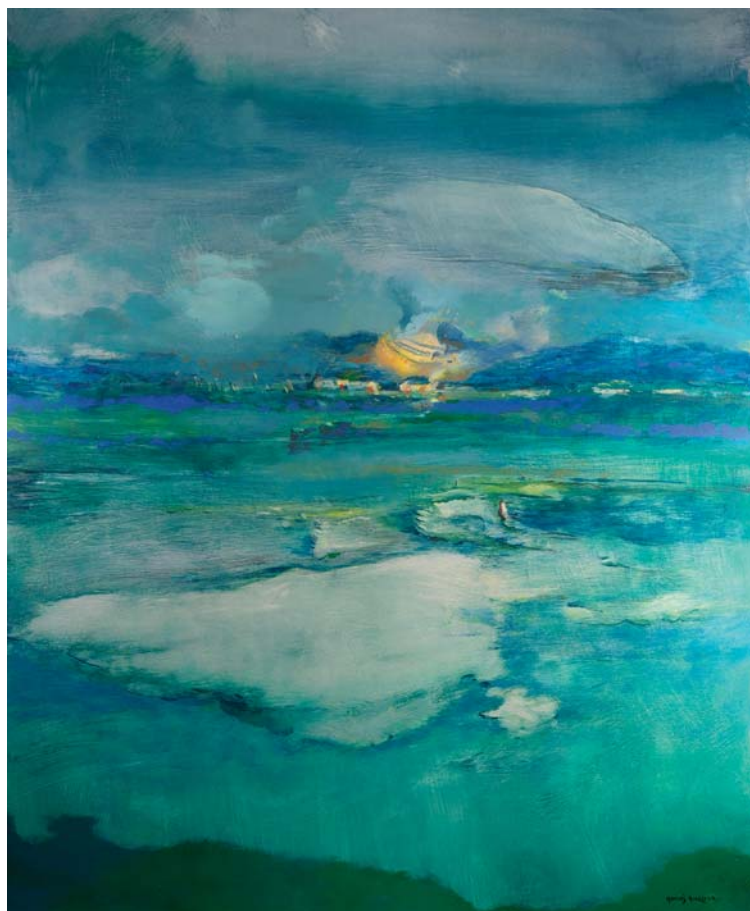
Hogueras · Tremp i oli sobre fusta · 162 x 130 cm

Manuel Forcano

Poesia

A la platja · Barcelona 2010 (inèdit)

Pren el sol de braços oberts
sobre una tovallola de colors.
Els seus dits joguinegen
amb l'arena.

Des d'on tu seus
diries que és perfecte el seu cos,
però que algun defecte
ha d'acusar la seva ànima,
o bé cap.

La llum l'abraça
i t'enlluerna l'oli del bronzejador,
foc a la pell.

Anaxàgores va ser expulsat d'Atenes
acusat d'impietat per haver dit
que el sol només era una pedra incandescent.

Que cec que estava: déu
és tot allò que crema
i il·lumina.

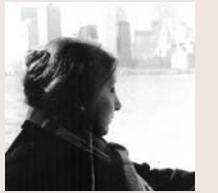

Margarida Garcia-Andreu
Pintura

Flames · Oli sobre tela · 46 x 61 cm

Concha Ibáñez
Pintura

El bosc cremat · Oli sobre arpillera · 98 x 130 cm

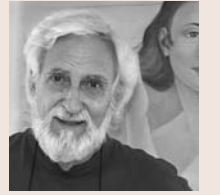
Vicenç Llorca

Poesia

Foc en el vent · Del llibre Atles d'aigua, recollit a Les places d'Ulisses
Poesia reunida, Editorial Òmicron 2010.

Andreu Martró

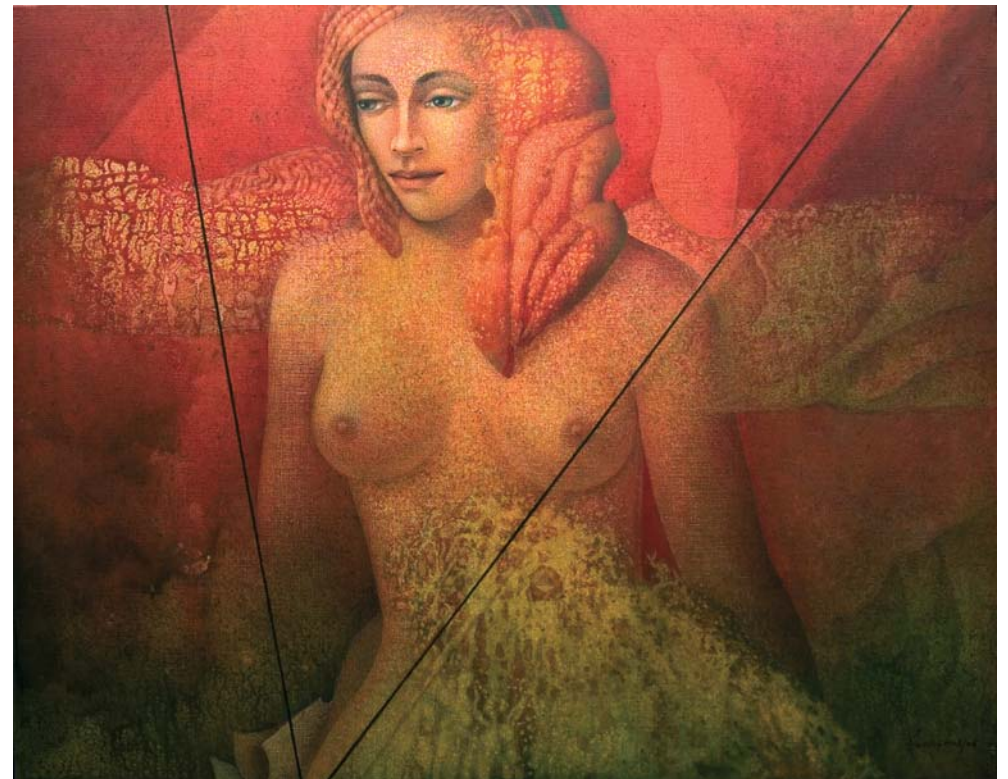
Pintura

El foc · Acrílic sobre tela · 73 x 92 cm

Un vent com la inquietud
del crit que no reposa en cap mort.
Una casa dreta
segons l'atzar de les bombes,
i on Corneille suporta
els destins de l'èpica.
Un enorme badall: Emma,
i el martelleig pacient
de qui cisella la catedral
d'una veritat
en la seva frase.
Hi ha una tristesa que és com Rouen.
Hi ha un temple que és com la cicatriu
d'una novel·la esquinçada
quan xuquem del vent
les arrels d'un foc errant.
I hem vist fugir del Donjon
l'ombra incendiada
de Joana d'Arc.

Adelaida Murillo

Pintura

Transformació · Acrílic sobre tela · 116 x 89 cm

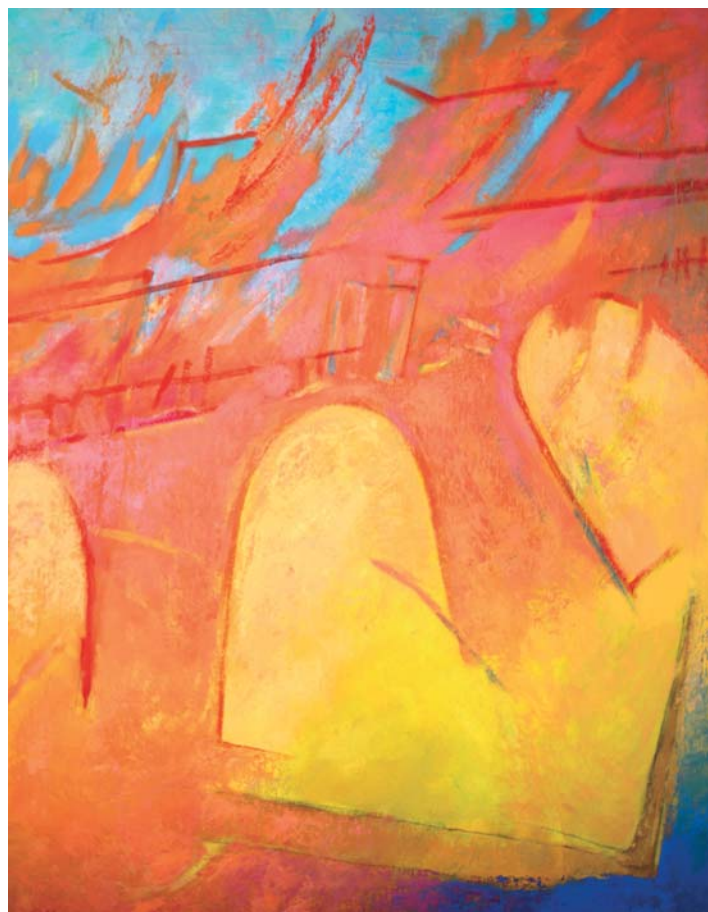

Rosa Parés

Escultura

Tors · Bronze · 87 x 29 x 27 cm

Ferran Soriano
Escultura

Hefest · Acer inoxidable · 39 x 26 x 22 cm

Carmen Riera
Pintura

De foc i de mort · Oli sobre alumini · 100 x 100 cm

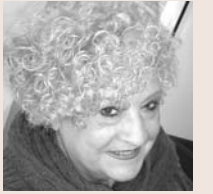

Amèlia Riera
Pintura

Mar roig · Oli sobre tela i fusta · 34,5 x 24 cm

Esther Xandri
Pintura

Correfoc · Oli sobre fusta · 120 x 100 cm

